

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Jacek Dunikowski
Sędziowie	SSA Halina Czaban (spr.) SSA Janusz Sulima
Protokolant	Anna Tkaczyk

przy udziale Przemysława Sabata - Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014 r.

sprawy **K. G. s. B.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 30 grudnia 2013 r. sygn. akt III K 166/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 147,60 złotych, w tym kwotę 27,60 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. G. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23 września 2009r. sygn. akt **XV K (...)** za czyn popełniony w dniu 6 czerwca 2009r. na mocy art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy, orzeczono świadczenie pieniężne, orzeczono o kosztach i opłacie;

2. Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 17 lipca 2010r. sygn. akt **II K (...)** za czyn popełniony w dniu 16 lipca 2010r. na mocy art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie

orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat, orzeczono świadczenie pieniężne, podano wyrok do publicznej wiadomości, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 1 października 2013r. sygn. akt II K (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 listopada 2012r. sygn. akt III K (...) za czyn popełniony w dniu 23 lutego 2011r. na mocy art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, orzeczono o kosztach i opłacie;

4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 21 marca 2013r. sygn. akt **III K (...)** za czyn popełniony w dniu 3 listopada 2011 na mocy art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013r., w sprawie III K 166/13:

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył kary orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawach (...)i III K (...) wymierzył K. G. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 63 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył K. G. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

III. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie (...)oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie w sprawie (...).

V. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Z. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu.

VI. Zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniosła obrońca skazanego, zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając rażącą niewspółmierność kary łącznej wyrażającej się w wymierzeniu K. G. kary łącznej czterech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności podczas, gdy prawidłowa analiza okoliczności popełnienia przestępstw, ich bliskiej więzi przedmiotowej, jak i podmiotowej wskazuje, iż karą wystarczającą do osiągnięcia swych celów, zwłaszcza w zakresie zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, jest kara łączna wymierzona w wysokości najwyższej z kar podlegających łączeniu.

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, zastosowanie zasady pełnej absorpcji i wymierzenie skazanemu K. G. kary łącznej w wysokości najwyższej z kar podlegających łączeniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego jest niezasadna w stopniu oczywistym.

Wbrew stanowisku jej autora, orzeczona w zaskarżonym wyroku kara w żadnym razie nie nosi cech rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość może powodować w myśl art. 438 pkt 4 kpk wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Ratio legis instytucji kary łącznej nie polega co do zasady na tworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej dla skazanego. Żaden przepis prawa materialnego ani procesowego nie nakłada na sąd takiego obowiązku.

Występujące w sprawie okoliczności dotyczące skazanego nakazują przyjąć, tak jak uczynił to Sąd I instancji, że kara wymierzona z zastosowaniem zasady asperacji spełni swe cele w zakresie społecznego jak i indywidualnego oddziaływania.

Skarżący wskazał na zasadę absorpcji, która powinna być w sprawie zastosowana odwołując się do zasady jej stosowania, w szczególności wskazując na kwestię związku podmiotowego i przedmiotowego, zarzucając Sądowi, że pominął analizę tego związku. Wskazaniem na analizowanie tego związku przez Sąd I instancji są przytoczone w uzasadnieniu judykaty, które odzwierciedlają stanowisko sądu meriti, a mianowicie, że miał na uwadze kwestię tegoż związku, aczkolwiek rzeczywiście nie wyraził tego dosłownie, „nazywając” czyny. Z sentencji wyroku jednak wynika, że chodzi o czyny z art. 158 § 1 kk i z art. 280 § 2 kk, a więc związek przedmiotowy między przypisanymi czynami jest, co przecież nie oznacza nakazu całkowitej absorpcji. Nie tylko to przecież musi być brane pod uwagę. Uwzględniając chociażby czynnik prognostyczny wynikający z ilości popełnionych przez skazanego przestępstw sięgnięcie do zasady nieskrajnej, ale „miarkującej” stosownie wymiaru kary jest wręcz oczywiste. W tym też mieści się ocena kwestii związku czasowego dokonanych czynów objętych skazaniami w sprawach podlegających łączeniu.

Trudno mówić o związku podmiotowym w sytuacji braku tożsamości osób pokrzywdzonych. Gdyby chcieć realizować jedynie wolę skarżącej, to to, zgodnie ze stanowiskiem Sądu I instancji odzwierciedlonym w uzasadnieniu wyroku poprzez przytoczony judykat, wymagałoby uznania sytuacji oskarżonego za wyjątkową, a tak przecież nie jest.

Skarżący sam wskazuje na to, że Sąd wziął pod uwagę zachowanie mające miejsce po wydaniu ostatniego z wyroków skazujących. I znów trzeba wskazać, że jest to jeden z elementów rzutujących na ocenę, w jakim wymiarze kara łączna w wyroku łącznym powinna być orzeczona. W przypadku K. G. z pewnością dobre zachowanie w warunkach zakładu karnego prowadzi do „premił”, ale znów nie aż takiej, aby zastosować zasadę pełnej absorpcji.

Wszystkie te okoliczności nakazują uznać, że orzeczona kara łączna nie nosi cech surowości, a już na pewno nie w stopniu niewspółmiernym w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk. Kara ta mogła być wszak orzeczona w granicach od 4 lat do 5 lat, zatem rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego, który karę tę wymierzył w rozmiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, ponad wszelką wątpliwość nie jest rozstrzygnięciem niesprawiedliwym.

Generalnie podzielając zasadność wniosków wyprowadzonych przez Sąd I instancji, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

O wynagrodzeniu zaś obrońcy z urzędu rozstrzygnięto w oparciu art. 618 §1 kpk pkt 11 kpk w zw. z §14 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

Sytuacja materialna skazanego uzasadniała zwolnienie go na podstawie art. 624 § 1 kpk od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

H.